Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26970
Copyright: Admont, Benediktinerstift

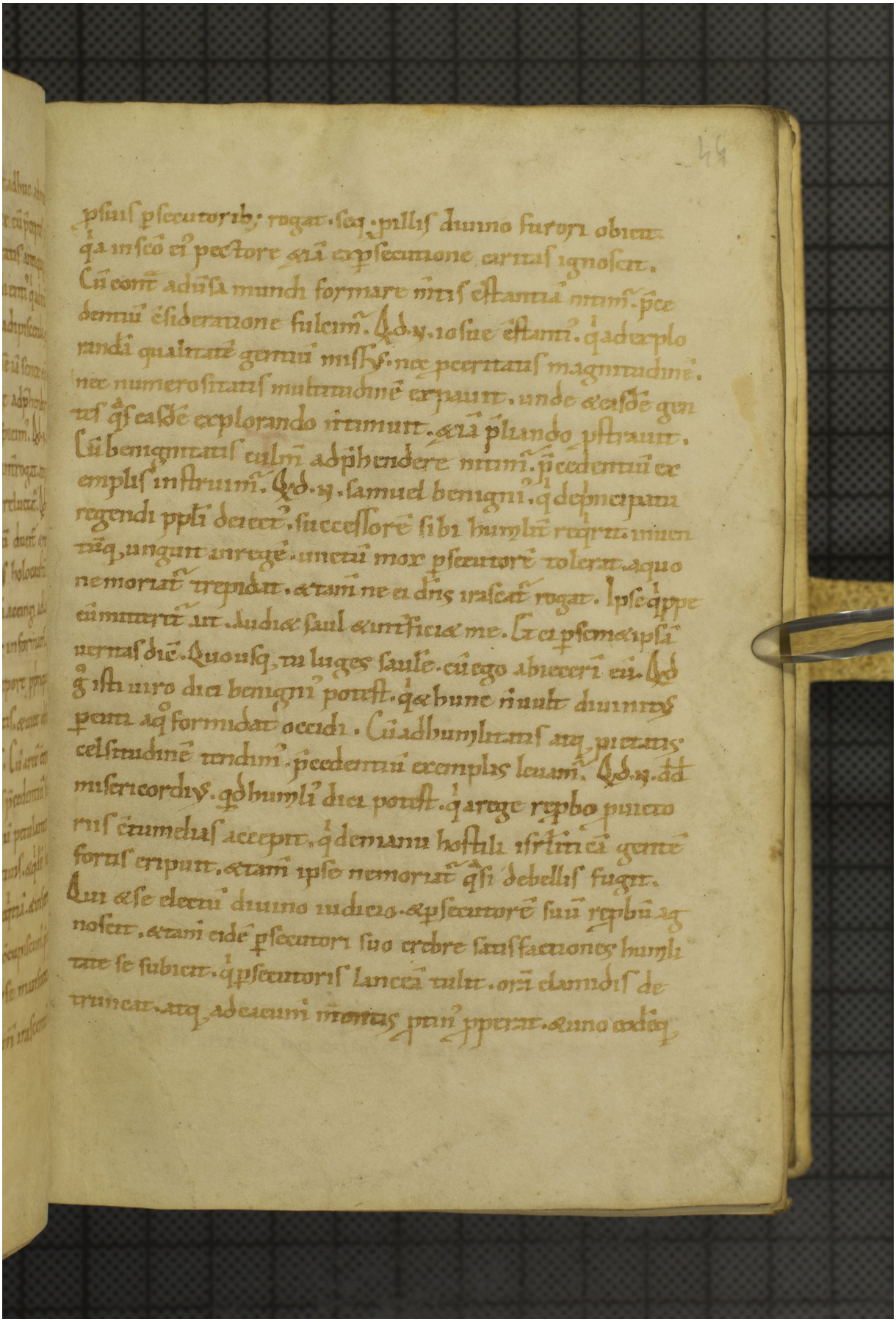

44

pius persecutoribus rogat. seq. pillis diuino furori obiecta
quia in sco ei pectore aut expectatione eius ignoscat.
Cui cum adusa munci formare mris estantia nrum. pce
dentum esiderationem fuleim. Qd. y. iosue estanti. qd explo
randi qualitate gentium missus. nec pertinaus magnitudine.
nec numerositatis multitudine erpuit. unde eadem gen
tes qs eadem explorando irruunt. aut pliando pstrauit.
Cui benignitatis culmen adprehendere nrum. pcedentum ex
emplis instruim. Qd. y. samuel benigni. qd deprecatum
regendi ppli deiecit. successorem sibi humilitate rqrit. unctu
q, unguit in regem. unctum mox persecutorem tolerat. aquo
nemorum trepidat. et tamen ne ei dns irascat rogat. Ipse quippe
eum mitigat ut. Iudice saul et iniqua me. Et ei psma ipsum
uertas die. Quousq, tu luges saulem. cum ego abiecerim eum. Qd
g ista uiro dici benigni potest. qd hunc riuulus diuinitus
petit. aq formidat occidi. Cum adhumilitatis atq, pietatis
celsitudinem tendim. pcedentum exemplis leuam. Qd. y. dd
misericordias. qd humili dici potest. qd arge repbo puncto
rum cumedius accepit. qd denuo hostili istrtim cum gente
forus eripuit. et tamen ipse nemorum qsi debellis fugit.
Qui ese electum diuino iudicio. et persecutorem suum repbum ag
nosit. et tamen eidem persecutori suo crebre satisfactiones humili
tate se subiecit. qd persecutoris lancea tulit. ori clamidis de
truncat. atq, adeuum mortis prum pperat. et uno tedio